

РЕШЕНИЕ

№ 2136

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8035** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Х. С. А., срещу Решение №20154860 от 09.07.2021 г., постановено по НАХД № 4650/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19 състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № НП-00024/11.02.2021 г., издадено от Председателя на КПКОНПИ. С оспореното НП на касатора Х. С. А., на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 500 лв. за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.2 във вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, като размера на глобата е намален на 1200 лв.

В жалбата са изложени оплаквания за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Оспорва се извършеното нарушение, тъй като декларацията по чл.37 за 2019 г. била изпратена с пратка на 19.03.2020 г. и видно от известие за доставяне е получена в КПКОНПИ на 27.03.2020 г.. Сочи, че последната не е встъпителна, тъй като А. няма задължение за подаване на такава, поради

обстоятелството, че е избран за общински съветник за пети мандат, а и срокът за подаване на встъпителни декларации е изтекъл на 02.01.2020 г. Сочи, че подадената ежегодна декларацията по чл.37 за 2019 г. била изпратена с пратка на 11.05.2020 г. и видно от известие за доставяне е получена в КПКОНПИ на 14.05.2020 г., като след публикуването ѝ в регистъра за 2019 г. с №Г2403/07.05.2019 г. касаторът установил, че е допуснал техническа грешка, като е отразил 2018 г., вместо 2019 г. Твърди, че допускането на техническа грешка от задължено лице не може да се възприема като неизпълнение на законово задължение и съответно да бъде налагана санкция. Счита, че са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Иски отменя на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено НП № НП-00024/11.02.2021 г. на председателя на КПКОНПИ. При условията на евентуалност да се определи санкция в минимален размер.

Ответникът по касационната жалба, се представлява от юрисконсулт А., оспорва касационната жалба. Счита, че СРС правилно е приел, че в случая липсват предпоставки за приложението на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за основателна. Счита, че са налице основанията за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Административен съд – София - град, ХХ-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

Районният съд е приел, че Х. А., в качеството си на председател на Общински съвет – [община] подал декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ за 2018 г., с генерирана дата 07.05.2019 г. и с вх. №Г-2403/07.05.2019 г.

С писмо с изх. №ЦУ-ПР-707/12.03.2020 г. от директор на дирекция „Публичен регистър“ при КПКОНПИ до А. е дадено указание да отстрани в 14-дневен срок от получаване на съобщението констатирано от КПКОНПИ несъответствие в подадената от него през 2019 г. ежегодна декларация за имущество и интереси.

От А., в качеството му на председател на Общински съвет – [община] е подадена встъпителна декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ с генерирана дата 17.03.2020 г. и с посочен акт за встъпване №1/06.11.2019 г., по пощата с обратна разписка, удостоверяваща получаването в КПКОНПИ на 27.03.2020 г.

В КПКОНПИ на 14.05.2020 г. е получена ежегодна декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ за 2018 г., с генерирана дата 08.05.2020 г. по пощата с обратна разписка от същото лице.

След извършена проверка на 19.08.2020 г в регистрите на комисията е

установено, че Х. А., като председател на Общински съвет – С., не е подал пред КПКОНПИ ежегодна декларация по чл.27, ал.1, т.т.1-11 от ЗПКОНПИ за предходната 2019 г., в срока по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, който е бил удължен и е изтекъл на 15.06.2020 г. Служител на КПКОНПИ съставила на 01.09.2020 г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на жалбоподателя, което е с посочена дата на извършване 16.06.2020 г. и място: [населено място], както и с посочена правна квалификация на чл.38, ал.1, т.2, във вр. с чл. 173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствието на жалбоподателя и му е връчен чрез кмета на С. на 14.09.2020 г. С вх. №ЦУ-01-16863/18.09.2020 г. е КПКОНПИ са постъпили писмени възражения срещу връчения акт.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление №НП-00024/11.02.2021 г. от съответното компетентно длъжностно лице – председателя на КПКОНПИ.

От правна страна, съдът е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Нарушението е извършено от обективна и субективна страна, поради което и правилно е ангажирана отговорността на А. за нарушение на чл.38, ал.1, т.4, във вр. с чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Приел е и че извършеното не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН. НП отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, декларация за имущество и интереси се подава ежегодно до 15 май - за предходната календарна година. Според чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, Лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, подават декларация за имущество и интереси.

Х. С. А. е лице, заемащо публична длъжност, в качеството си на председател на Общински съвет – [община], поради което за него е налице задължение по цитираните по-горе разпоредби на чл. 38, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ за подаване на декларация за имущество и интереси за 2019 г. в срок до 15.06.2020 г., тъй като срокът, който е бил съгласно закона до 15.05.2020 г. по силата на § 49а от ПЗРЗМДВИП, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. в срок до един месец от отмяна на извънредното положение, което по силата на Решение на Народното събрание от 03.04.2020 г. е удължено до 13.05.2020 г.

Както АНО, така и СРС са съобразили и удълженият съобразно извънредното положение на територията на Република България срок с един месец.

В конкретния случай е безспорно установено, че през 2019 г. А. е подал декларация за имущество и интереси, съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ за предходната 2018 г. На основание чл. 43 от ЗПКОНПИ след проверка и анализ на информацията относно достоверността на декларираните от А. факти, са констатирани несъответствия, като за отстраняването им съгласно чл. 46 от ЗПКОНПИ г-н А. е уведомен с писмо изх. № ЦУ-ПР-707 от 12.03.2020 г., видно от известие за доставяне № ИД PS1040 08BF 55 U, получено от пълномощник на А. на 16.03.2020 г.

Спорен по делото е въпросът относно вида на получените в КПКОНПИ последващи декларации с товарителница № ИД PS 8470 001 S. 9 и с товарителница № ИД PS 8470 001 Т. У, както и декларирания с тях период.

По отношение на декларацията, изпратена с товарителница № ИД PS 8470 001 S. 9, постъпилата на 27.03.2020 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ, настоящият състав намира за правилен изводът на СРС, че последната е встъпителна по чл. 38, ал. 1, т.1 от ЗПКОНПИ. Това е така, тъй като от съдържанието на посочената декларация е видно, че същата е подадена именно като встъпителна, като е декларирано изрично, че А. встъпва в длъжност като председател на ОбС с Акт за встъпване в длъжност №1/06.11.2019 г.

Неоснователно е възражението на касатора относно липсата на задължение за подаване на такава, поради обстоятелството, че е избран за общински съветник за пети мандат. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗПКОНПИ вменява задължение на задължените лица да подадат декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност. Както бе посочено, касаторът е встъпил в длъжност, като председател на ОбС с Акт за встъпване в длъжност №1 / 06.11.2019 г. Обстоятелството, че А. е преизбран на длъжност председател на ОбС не го освобождава от задължението му по цитираната разпоредба. В ЗПКОНПИ не е предвидена хипотеза за отпадане на задължението за подаване на встъпителна декларация, поради преизбирането на задълженото лице на същата длъжност. Цитираната от касатора разпоредбата на § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗПКОНПИ, е неотнормима към конкретния казус, тъй като касае случаите, в които задължените лица, са встъпили в длъжност при действието на отменения Закон за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни и други длъжности и са подали встъпителна декларация именно по този, като след обнародване и влизане в сила на ЗПКОНПИ продължават да заемат длъжността посочена в акта за встъпване, т.е. само в случай, че задълженото лице вече е заело съответната висша публична длъжност. В случая ЗПКОНПИ е обн. ДВ. бр.7 от 19 януари 2018г., а касаторът е встъпил в длъжност на 06.11.2019 г., видно от Акт за встъпване в длъжност №1/06.11.2019 г., т.е. при действието на новия закон, поради което и за него възниква задължение за деклариране, при условията и по реда на този закон.

По отношение на постъпила в КПКОНПИ на 14.05.2020 г., с товарителница № ИД PS 8470 001 Т. У Ежегодна декларация, настоящият състав намира, че последната отговаря на указанията, дадени в писмо изх. № ЦУ-ПР-707 от 12.03.2020 г. и след като касае периода 01.01.2018 г.-31.12.2018 г., същата се явява коригираща декларация за предходната 2018 г.

Предвид гореизложеното касационният състав приема, че описаното в НП нарушение е доказано по безспорен начин, поради което и изводите на СРС за съответствие на атакуваното НП с материалния закон се споделят напълно.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. Настоящият състав споделя изводите на СРС както по отношение на необходимостта от редуциране на размера на наложената глоба. Административно-наказващият орган е определил размера на глобата (2500 лв.) с единствения с аргумент, че към датата на издаване на НП декларация не е подадена. Това твърдение обаче не е достатъчно, за да обоснове така определения размер на наказанието.

Възраженията на касатора относно приложението на чл.28 ЗАНН по отношение на нарушения от вида на процесното, са неоснователни.

При липсата на изрично определение за „маловажен случай“, приложение намира разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК, приложима на основание чл.11 ЗАНН, съгласно която "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Процесното нарушение е от категорията на тези, за съставомерността на които не се изисква наличие на определен вредоносен резултат. То е формално нарушение на просто извършване. Предвид това за носене на административнонаказателната отговорност е без значение размерът на вредите, поради което и не може да се постави въпрос за приложението на чл. 93, т. 9 НК в първата му хипотеза, при която като критерий са предвидени липсата или незначителността на вредоносните последици.

Затова следва да се извърши преценка дали е налице втората, алтернативно предвидена хипотеза на чл.93, т.9 НК – да са налице други смекчаващи обстоятелства, от които да може да се направи извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В такъв случай следва да се установи такава многобройност или значителност на смекчаващите обстоятелства, която да доведе до извод, че деянието е с ниска степен на обществена опасност. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Вярно е, че регулираните от ЗПКОНПИ обществени отношения са с голяма значимост, тъй като осигуряват прозрачност в имуществената сфера на лицата, заемащи висши публични длъжности.

В конкретиката на настоящия казус, съдебният състав счита, че отрицателното въздействие на осъщественото от ответника деяние върху защитените обществени отношения е значително, поради което използването на репресия се явява обществено оправдано. До този извод се стига предвид факта, че от лицето въобще не е била подадена, дори със закъснение, ежегодна декларация за имущество и интереси в съответствие с чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ за 2019 г..С оглед на това, степента на обществената му опасност на деянието не е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл.38, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ.

Посоченото в разпоредбата на чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ наказание, изразяващо се в засягането на имуществената сфера на сочения за нарушител, е със значителен размер в сравнение с повечето наказания, предвидени в други закони. Очевидно волята на държавата е насочена, не само към това да предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред, но най-вече към въздействие и предупреждение на други лица да не вършат подобни нарушения, предвид на значимостта на засегнатите, посредством нарушението елементи от реда на държавно управление. В случая е важна същността на засегнатите с противоправното деяние обществени отношения. Касае се задължения, чрез изпълнението, на които се постига

осветляването на придобитите имущества от лицата, заемащи висши държавни длъжности, съответно поставянето им в конфликт на интереси при или по повод на изпълняваната от тях служебна дейност. Целта на законодателя безспорно е насочена към това да се повиши доверието на гражданското общество в държавните органи и институции.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Предвид изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд София-град, XX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20154860 от 09.07.2021 г., постановено по НАХД № 4650 / 2021 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Х. С. А., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество сумата от 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.